

Sygn. akt: I C 713/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bartłomiej Fiejdasz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Agnieszka Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2018 r.

sprawy z powództwa M. E. (1) na rozprawie

przeciwko (...) S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności ponad kwotę 6 112,21 zł (słownie: sześć tysięcy sto dwanaście złotych i 21/100) tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 02 czerwca 2000 r., sygn. akt II Nc 15370/99, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 25 września 2000 r.

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. kosztami procesu obciąża stronę pozwaną (...) S.A. w W. i w związku z tym nakazuje Kasie Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć od strony pozwanej kwotę 308,00 zł (słownie: trzysta osiem złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniona.

Sygn. akt I C 713/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 21 listopada 2018 r.

Powódka M. E. (2) w pozwie z dnia 08 stycznia 2018 r. domagała się pozbawienia w całości wykonalności nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 02 czerwca 2000 r. (II Nc 15370/99) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, a zasądzonego od niej na rzecz (...) SA kwotę 3 302,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09 czerwca 1999 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania. Wniosła też o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia oryginału umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i zobowiązanie do zwrotu kwoty 6 145,44 zł, a także zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, że w oparciu o kwestionowany tytuł wykonawczy od dnia 21 stycznia 2015 r. toczy się przeciwko niej postępowanie egzekucyjne, w toku którego komornik wyegzekwował od niej kwotę 6 145,44 zł, gdy tymczasem odsetki uległy przedawnieniu po 3 latach, a umowa, która była podstawą wydania nakazu zapłaty, nie została przez nią podpisana. Dodatkowo w piśmie z dnia

29 października 2018 r. (k. 44) zarzuciła, że strona pozwana w dniu 31 października 2017 r. sprzedała sporny dług firmie (...) w G..

W odpowiedzi na pozew (k. 32) strona pozwana (...) SA w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu podkreśliła, że zarzuty podniesione przez powódkę nie są objęte zakresem powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 § 1 kpc i powinny być zgłoszone w toku powództwa o zapłatę. Dodała, że w oparciu o wskazany tytułu wykonawczy były prowadzone postępowania egzekucyjne w latach 2002, 2008 i 2012. Ponadto w piśmie z dnia 19 listopada 2018 r. pozwana, podtrzymując swoje stanowisko w sprawie, przyznała, że przedmiotowa wierzytelność została w dniu 31 października 2017 r. zbyta na rzecz funduszu B. (...) w G..

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 02 czerwca 2000 r. (II Nc 15370/99) Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie nakazał M. E. (2) zapłacić T- (...) Sp. z o.o. w W. (poprzednikowi (...) SA w W.) kwotę 3 302,43 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 09 czerwca 1999 r. do dnia zapłaty, wynagrodzeniem adwokackim w kwocie 503,00 zł oraz kosztami sądowymi w kwocie 66,10 zł. Nakaz ten został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 25 września 2000 r.

W oparciu o ten tytuł wykonawczy prowadzone były i są przeciwko powódce następujące egzekucje:

- w 2001 r. przez komornika J. N. pod sygnaturą Km 128/01, w toku której wyegzekwowano i przekazano wierzycielowi kwotę 131,58 zł, ustalono koszty egzekucja na kwotę 194,82 zł, a zakończono ją w dniu 11 maja 2002 r.,

- w 2008 r. przez komornika J. B. pod sygnaturą Km 15796/08, która była bezskuteczna i zakończyła się w dniu 21 sierpnia 2008 r. z ustalonymi kosztami egzekucji w kwocie 61,80 zł,

- w 2012 r. przez komornika J. B., która również była bezskuteczna, a komornik ustalił koszty egzekucji na kwotę 675,30 zł,

- od 2014 r. przez komornika J. B., wszczęta na podstawie wniosku z dnia 22 grudnia 2014 r. (Km 521302/14); w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji komornik wskazał należność główną w kwocie 3 302,43 zł, koszty w kwocie 3 777,87 zł i odsetki w kwocie 7 712,73 zł za okres do 21.01.2015 r.; w dniu 04 stycznia 2017 r. komornik wyegzekwował z zajętego rachunku bankowego M. E. (1) kwotę 6 145,44 zł, z której kwota 6 112,21 zł została zarachowana do sprawy Km 521302/14 i przekazana wierzycielowi, natomiast kwota 33,23 zł do innej sprawy dłużniczk; następnie w trakcie tej egzekucji, po wniesieniu przed dłużniczkę zarzutu przedawnienia odsetek, wierzyciel w dniu 08 lutego 2017 r ograniczył należność w zakresie odsetek za okres ponad 3 lat przed wszczęciem, co komornik uwzględnił przy obliczaniu należnej kwoty i na dzień 09 listopada 2018 r. kwota zaległych odsetek wynosiła 103,92 zł, a należność główna kwotę 858,73 zł.

W dniu 31 października 2017 r. (...) SA zbył wierzytelność objętą przedmiotowym nakazem zapłaty z dnia 02 czerwca 2000 r. na rzecz funduszu B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G.. Mimo tego pozwany kontynuował egzekucję, wnosząc m. in. w dniu 02 lipca 2018 r. wniosek o egzekucję z ruchomości powódki.

/dowód: nakaz zapłaty z dnia 02.06.2000 r. z klauzulą wykonalności i adnotacjami komorników o zakończonych egzekucjach, wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 22.12.2014 r., zawiadomienie z dnia 21.01.2015 r., pismo ograniczające egzekucję z dnia 08.02.2017 r., wniosek z dnia 02.07.2018 r. o wszczęcie egzekucji z ruchomości, karta rozliczeniowa – wszystkie w aktach Km 521302/14 komornika J. B.; pismo komornika J. B. z dnia 19.11.2018 r. – k. 60; kopia zawiadomienia o przelewie wierzytelności z dnia 05.12.2017 r. –

k. 51/

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom, gdyż ich autentyczność nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Takim zdarzeniem, o którym mowa w cytowanym przepisie, może być zbycie wierzytelności objętej tytułem wykonawczym. Jest ono równoznaczne z wygaśnięciem zobowiązania między stronami w rozumieniu art. 840 § 1 pkt 2 kc. W rezultacie, cesja wierzytelności z pozwanego na rzecz podmiotu trzeciego spowodowała, że pozwany przestał być wierzycielem powódki. Mimo tego w obrocie prawnym pozostał tytuł wykonawczy, który stwierdza, że to pozwanemu przysługuje przymiot wierzyciela.

Z tej przyczyny, jak również z uwagi na wynikający z art. 804 kpc zakaz badania przez organ egzekucyjny zasadności obowiązku objętego tym tytułem, sporny tytuł może stanowić potencjalne zagrożenie prowadzenia przez pozwanego egzekucji przeciwko dłużnikom (tak też m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 stycznia

2015 r., sygn. akt IV CSK 133/14, L. oraz Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 24 lipca 2013 r., sygn. akt V A Ca 389/13, Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych). Wygaśnięcie wierzytelności będące skutkiem jej cesji uzasadnia zatem pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Zasadny również okazał się zarzut przedawnienia odsetek. Jak słusznie podnosi powódka, odsetki za okres od uprawomocnienia się wyroku są świadczeniem okresowym i przedawniają się po 3 latach (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2014 r., I CSK 197/13, LEX nr 1438401), a od umorzenia egzekucji w dniu 11 maja 2002 r. (która przerwała pierwotny bieg terminu przedawnienia) do wszczęcia kolejnej w 2008 r. niewątpliwie upłynęło ponad 3 lata. Czyli odsetki za okres od daty wyroku do dnia poprzedzającego 3 lata przed wszczęciem kolejnej egzekucji przedawniły się, nie powinny być przedmiotem egzekucji i w tym zakresie pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego znajduje uzasadnienie. Przedmiotem egzekucji mogły być jedynie odsetki za okres od 09 czerwca 1999 r. do dnia wyroku (02 czerwca 2000 r.) oraz odsetki za 3 lata przed wszczęciem egzekucji. Tak też zresztą ostatecznie uznał wierzyciel, ograniczając egzekucję właśnie za przedawniony okres.

Niemniej jednak, zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności nie może być skutecznie złożone po wyegzekwowaniu należności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2002 r., sygn. akt I PKN 197/01). Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 23 stycznia 2014 r. (sygn. akt VI A Ca 688/13), stwierdzając, iż: „nie jest dopuszczalne prowadzenie powództwa przeciwegzekucyjnego w odniesieniu do tytułu wykonawczego w zakresie, w jakim stwierdzona nim wierzytelność została już wyegzekwowana. Skutkiem częściowego wyegzekwowania należności jest bowiem wygaśnięcie w tym zakresie wierzytelności wynikającej z tytułu wykonawczego, a zatem powództwo przeciwegzekucyjne staje się w tym zakresie bezprzedmiotowe”. Powyższe potwierdził również Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 26 czerwca 2013 r. (sygn. akt I A Ca 10/12), w którym wskazano, że: „nie jest możliwe pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie, w którym został on już wykonany”.

W związku z tym możliwe i słuszne było pozbawienie wykonalności nakazu zapłaty z dnia 02 czerwca 2000 r. ale tylko ponad wyegzekwowaną już kwotę

6 112,21 zł, o czym orzeczono w punkcie I wyroku na podstawie art. 840 § 1 pkt

2 kpc.

W pozostałym zakresie powództwo, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Niesłuszny był w szczególności zarzut nieautentyczności (podrobienia) podpisu na umowie. Nie mieści się on w dyspozycji art. 840 kpc, gdyż nie dotyczy wykonalności tytułu wykonawczego ale samej zasadności roszczenia objętego tym nakazem. Istotą powództwa opozycyjnego z art. 840 kpc jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy. Powództwo

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności jednak nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym lub natychmiast wykonalnym orzeczeniem sądowym, ma ono na celu pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, a nie podważenie treści orzeczenia sądowego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Przedmiotem sporu w sprawach

z powództwa z art. 840 kpc jest wykonalność tytułu wykonawczego. Zasadność roszczenia stwierdzonego orzeczeniem sądowym może być rozpatrywana tylko na podstawie zdarzeń, które nastąpiły po wydaniu orzeczenia sądowego, nie może więc być oparte na zarzutach poprzedzających wydanie tytułu egzekucyjnego (por.

Z. E., komentarz do art. 840 kpc, Lex 2016). Zatem w tym zakresie powódka mogłaby co najwyżej starać się o wznowienie postępowania (art. 403 § 1 pkt 1 kpc). Dlatego też zobowiązanie pozwanego do przedłożenia oryginału umowy było zbędne i wniosek w tym zakresie został oddalony.

Niedopuszczalne było również nakazanie pozwanemu zwrotu wyegzekwowanej kwoty, bowiem roszczenie takie nie mieści się w hipotezie art. 840 kpc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 § 1 kpc obciążając nimi w całości stronę pozwaną, bowiem powództwo co do zasady okazało się słuszne, a postawa pozwanego, który mimo zbycia wierzytelności ponad rok wcześniej nadal popiera i prowadzi egzekucję, jest co najmniej nierzetelna.

W związku ze zwolnieniem powódki od kosztów sądowych, nieuiszczoną opłatę sądową od pozwu ponosi pozwany (art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), o czym orzeczono w punkcie III wyroku.